

ת"פ (באר שבע) 44107-03-23 - מדינת ישראל נ' הנד אבו כף - בעצמה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 44107-03-23 מדינת ישראל נ' אבו כף
ואח'

לפני כבוד השופטת אחינעם צוריאל

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ המתמחה דביר לוי

נגד

הנאשמות
1. הנד אבו כף - בעצמה
2. אם עמאר לב העיר בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד יהודה שוקרון

גזר דין

רקע

1. הנאשמות הורשעו על פי הודאתה של נאשמת 1 בעובדות כתב האישום המתוקן. נאשמת 1 הורשעה ב-3 עבירות של **אי הגשת דו"ח במועד**, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק חוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "**חוק מע"מ**"), וכן 7 **עבירות של הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדו"ח התקופתי עם הגשתו** לפי סעיף 118 לחוק מע"מ בצירוף סעיף 88(א) וסעיף 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976 (להלן: "**תקנות מע"מ**"). נאשמת 2 הורשעה ב-3 עבירות של **הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדו"ח התקופתי עם הגשתו** לפי סעיף 118 לחוק מע"מ בצירוף סעיף 88(א) וסעיף 23(ב)(1) לתקנות מע"מ.

2. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשמת שלושה אישומים. על פי החלק הכללי, נאשמת 1, העוסקת במכירה קמעונית בחנויות מכולת ובמינימרקטים, היתה רשומה כ"עוסק מורשה" בשנת 2022. נאשמת 2 הינה חברת פרטית אשר נרשמה כ"עוסק מורשה" בתחום מכירה קמעונית בחנויות המתמחות בדברי מאפה. נאשמת 1 הינה המנהלת הפעילה של נאשמת 2 בשנת 2022 (להלן: "**התקופה הרלוונטית לכתב האישום**"). חלק מהעבירות בוצעו במסגרת העוסק מורשה על שמה של נאשמת 1 וחלק מהעבירות בוצעו בנאשמת 2, שהיתה בבעלותה ובניהולה של נאשמת 1.

על פי האישום הראשון, נאשמת 1 לא הגישה במועד, את הדו"חות התקופתיים לחודשים 8-10/22 וללא צירוף מלוא התשלום כנדרש על פי החוק והתקנות. סכום המס הנובע מהדו"חות: 81,738 ₪.

על פי האישום השני, נאשמת 1 לא צירפה את מלוא התשלום לדו"חות התקופתיים שהגישה לחודשים 03/22, 06/22, 07/22 ו-11/22. סכום המס הנובע מהדו"חות: 82,546 ₪.

על פי האישום השלישי, הנאשמות לא צירפו את מלוא התשלום לדו"חות התקופתיים שהגישו לחודשים 5-6/22 ו-08/22. סכום המס הנובע מהדו"חות: 6,330 ₪.

סכום קרן המס הנובע מכלל הדו"חות בכתב האישום עומד על 170,632 ₪.

ראיות לעונש

3. ב"כ הנאשמת הגיש מכתב מיום 4.12.21 חתום על ידי עו"ד אודות טענות בדבר מעילה בכספי הנאשמות, לגביהן אף הוגשה תלונה למשטרה (נ/1).

תמצית טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה עמד על הפגיעה בערכים המוגנים, בקופה הציבורית, בערך השוויון בנטל המס ובאמון הציבור במוסדות המדינה הפועלים לגביית המס. כמו כן הפנה לפסיקת בית המשפט העליון הקובעת כי לצורך הבעת הפסול הטמון בעבירות המס נדרשת ענישה מרתיעה. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בשיעור 5%-10% מסכום המחדל. משלא הוסרו המחדלים, עתרה להשתתף 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וקנס בסך 17,000 ₪.

5. ב"כ הנאשמת, עמד על הקושי הכלכלי שעמד ברקע לביצוע העבירות. נטען כי נגנבו מהנאשמת שיקים ומצבה הכלכלי התדרדר. עוד צוין כי רכבה עוקל במע"מ לפני למעלה מחצי שנה והייתה לה ציפייה שהרכב ימכר ובכך יוסר המחדל, אך נכון להיום העיקול טרם מומש. נוכח מצבה הכלכלי הרעוע של הנאשמת והיותה גרושה, אם לארבעה ילדים, עתר בא כוחה להקל בעונשה ולהסתפק בהטלת קנס סמלי.

מתחם העונש ההולם

6. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה

ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. על אף שעסקינן בעשר דו"חות שהוגשו באיחור או ללא צירוף תשלום, חלקם ב"עוסק מורשה" על שמה של נאשמת 1 וחלקם בחברה שבבעלותה, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, יש לראות בכל העבירות אירוע אחד, ולקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

8. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיה של הנאשמת הם ערך השוויון בנשיאה בנטל המס וההגנה והשמירה על הקופה הציבורית. הדו"חות המוגשים על ידי העוסק מהווים אמצעי חשוב באכיפת המס ובגביית מס אמת, ובמיוחד הדו"ח התקופתי אשר על פיו יש לשלם את המס. מכאן החשיבות שהמחוקק מייחס להגשת הדו"חות במועד שנקבע בחוק. חובה זו נועדה להגן על קיומה של מערכת מס יעילה והוגנת. כבר נקבע כי אף במקרים של קושי כלכלי **"לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו"** (רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל).

"התחמקות שלא כדין מתשלום מס אמת פוגעת בקופה הציבורית, ופוגעת בערך השוויון בין אזרחי המדינה. מסיבה זו נקבע, לא אחת, כי יש לראות בעבירות המס עבירות פליליות חמורות, המצדיקות ענישה הולמת, וכך הוא הדבר גם במקרים בהן נעברו העבירות בנסיבות של קשיים כלכליים חמורים" (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014)).

9. העבירות בהן הורשעו הנאשמות אמנם נופלות בחומרתן מעבירות המס המהותיות, שכן אינן כוללות יסוד של מרמה. עם זאת, אין להקל בהן ראש ואין לראותן בסלחנות. נקבע לא אחת כי על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה המבכרת שיקולי הרתעה תוך התחשבות באינטרס הציבורי על פני שיקולי שיקום. (ראו לדוגמא: רע"פ 8292/22 לוי נ' **מדינת ישראל**).

10. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי מדובר ב-10 דו"חות שלא הוגשו במועד או בצירוף התשלום הנובע מהם במהלך שנת 2022. העבירות בוצעו הן בתיק ה"עוסק מורשה" ע"ש נאשמת 1 והן בתיק החברה שבבעלותה. נאשמת 1 גבתה את סכומי המע"מ מלקוחותיה, ובכך שימשה כ"צינור" להעברת הכספים למדינה. בהפרת חובת הדיווח ותשלום המס הפרה את האמון שניתן בה ועשתה שימוש בכספי הציבור לצרכיה שלה. הנזק שנגרם לקופה הציבורית עומד על סכום כולל של 170,632 ₪.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. עיון בפסיקה הנוהגת במקרים דומים, מעלה כי העונשים המוטלים נעים בין מאסרים מותנים למספר חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית. במקרים בהם סכומי המס אינם מאוד גבוהים והמחדלים הוסרו במלואם מסתפקים בתי המשפט לא אחת בענישה צופה פני עתיד. לעומת

זאת, כאשר עסקין בריבוי עבירות בהיקף משמעותי, וכאשר המחדלים לא הוסרו, הענישה הרווחת היא מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. להלן פסיקה שיש בה כדי להצביע על הענישה הנוהגת במקרים דומים:

א. רע"פ 8292/22 **לוי נ' מדינת ישראל** (12.12.22) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בריבוי עבירות של אי הגשת דוח במועד ואי תשלום מס בהיקף של למעלה מ-900 אלף ₪. בית משפט השלום גזר עליו תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים, ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר לעשרה חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 4576/19 **אבו שמאלה נ' מדינת ישראל** (10.7.2019) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סכום המחדל היה 303,688 ₪, הוא הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד חוב המס על 112,429 ₪ בלבד. בית משפט השלום קבע כי מתחם ענישה הנע בין 2-חודשיים לשנת מאסר וגזר על הנאשם 100 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש.

ג. עפ"ג (באר שבע) 59858-01-23 **עמיר נ' מדינת ישראל** (13.9.23) - המשיב הורשע על פי הודאתו בביצוע 21 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ, המחדל עמד על 300,525 ₪, וקרן המס שולמה. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם. בית משפט קמא לא ביטל את ההרשעה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר וענישה נלווית, וגזר על הנאשם מאסר מותנה, קנס בסך 15,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המשיב על עצם הרשעתו, קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר בעונשו של המשיב כך שהוסיף לעונש שהוטל 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת נוכח ריבוי העבירות ומשהמשיב המשיך לבצע עבירות גם לאחר שהוגש כתב האישום המקורי.

ד. עפ"ג (באר שבע) 41445-08-22 **מדינת ישראל נ' כהן** (21.12.22) - המשיב הורשע על פי הודאתו בביצוע 15 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ, ועבירה של אי תשלום מס במועד לפי סעיף 118 לחוק המע"מ. העבירות בוצעו במסגרת 3 חברות שונות שהיו תחת ניהולו. המחדל עמד על 378,440 ₪, וקרן המס שולמה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לתשעה חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית, וגזר על הנאשם מאסר מותנה, קנס בסך 20,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר בעונשו של המשיב כך שהוסיף לעונש שהוטל 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ה. עפ"ג (ירושלים) 1182-10-22 **חביאר אנדרס אונשטרן נ' מדינת ישראל** (6.12.22) - המערער הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של אי הגשת דו"ח תקופתי במועד, וב-12 עבירות של הגשת דו"חות תקופתיים ללא צירוף תשלום במועד כנדרש. סך חובו של המערער לרשויות המס עמד על 360,000 ₪ (קרן מס). בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לששה חודשי מאסר בפועל. משהמערער לא הסיר את המחדל אך עברו נקי, ונוכח נסיבות אישיות מצערות,

הושתו עליו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ו. עפ"ג (באר שבע) 24879-02-22 **מדינת ישראל נ' אבו קוש** (18.5.22) - המשיב הורשע על פי הודאתו בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיף 117(א)(6), ו- 2 עבירות נוספות של אי תשלום המס המגיע בגין הדוחות לפי סעיף 118 לחוק מע"מ. סכום המחדל עמד על 536,039 ₪, וקרן המס שולמה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 0-12 חודשי מאסר וענישה נלווית, וגזר על הנאשם מאסר מותנה, קנס בסך 30,000 ₪ וענישה נלווית. בהמלצת בית המשפט המערערת חזרה בה מהערעור.

12. נוכח האמור, מצאתי לאמץ את מתחם הענישה לו עתרה המאשימה, הנע בין מאסר מותנה ל-7 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. משעסקין בעבירות אשר בוצעו ממניעים כלכליים אין מנוס מהשתת קנס מרתיע, אשר יגזר מהיקף העבירות וגובה המחדל. לאחר שנתתי דעתי אף למצבה הכלכלי של הנאשמת, כמצות המחוקק, אני קובעת כי מתחם הקנס נע בין 10,000 ₪ ל-20,000 ₪.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.
14. נאשמת 1 בת 38, נעדרת הרשעות קודמות ומגדלת לבד את ארבעת ילדיה. לזכותה זקפתי את הודאתה במיוחס לה ואת נסיבותיה האישיות. יחד עם זאת, המחדלים לא הוסרו. הסרת המחדל היא ניסיונו של הנאשם לתקן את תוצאות העבירה והיא נסיבה רלוונטית לצורך קביעת העונש בגדרי מתחם הענישה. הדיונים נדחו מעת לעת על מנת לאפשר לנאשמת להסיר מחדלים, אך בסופו של יום, הדבר לא נעשה.

15. כמו כן, חומרתן היתרה של עבירות המס מורה על העדפת האינטרס הציבורי, ומחייבת מתן ביטוי אף לשיקולי הרתעה.

סוף דבר

16. אני גוזרת על נאשמת 1 את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשמת תבצע את עבודות השירות במרכז יום לקשיש ברהט או בכל מקום אחר עליו יורה הממונה, בימים א'-ה' על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשמת תתייצב לריצוי המאסר ביום 9.3.25 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס ליד כלא באר-שבע, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לה על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשמת כי עליה לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, תעבור הנאשמת עבירת עוון לפי חוק מע"מ או לפי פקודת מס הכנסה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום תעבור הנאשמת עבירת פשע לפי חוק מע"מ או לפי פקודת מס הכנסה.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

17. על נאשמת 2 אני גוזרת קנס סמלי בסך 100 ₪ שכן אינה פעילה עוד. הקנס ישולם עד ליום 1.4.25.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג שבט תשפ"ה, 11 פברואר 2025, במעמד הצדדים.